

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd) által képviselt ... (...) kérelmezőnek a Danubia Szabadalmi és Védjegy Iroda Kft. (...., ügyintéző: dr. Szigeti Éva jogtanácsos) és a Sár és Társai Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: Hennelné dr. Komor Ildikó ügyvéd) által képviselt ... (...) ellenérdekű fél ellen a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegybejelentést felszólalási eljárásban elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2011. június 6. napján kelt, 3.Pk...../2010/5. számú végzése ellen a kérelmező 6. sorszámú fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A kérelmező köteles az ellenérdekű félnek 15 napon belül megfizetni 177 735 (Százhetvenhétezer-hétszázharmincöt) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal, (jelenlegi nevén a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, a továbbiakban: Hivatal) védjegybejelentést elutasító ... számú határozatának megváltoztatására irányuló kérelmét és kötelezte, hogy az ellenérdekű félnek fizessen meg 235 470 forint eljárási költséget.

A tényállásban rögzítette, hogy ... 1. napján a kérelmező a „NORTH ICE” szöösszetételre védjegybejelentést tett, amiben az oltalmat a Nizzai Megállapodás 18. és 25. osztályaiba tartozó termékekre kérte megadni. Az ellenérdekű fél a lajstromozással szemben az ugyanezen osztályokban oltalom alatt álló, korábbi elsőbbségű ... lajstromszámú „ICEBERG”, ... lajstromszámú „ICE” és ... lajstromszámú „ICE ICE ICEBERG” szövédjegyeire hivatkozva felszólalást jelentett be.

A Hivatal megállapította, hogy a megjelölés domináns „ICE” szóeleme és az ellentartott védjegyek vizuálisan és fonetikailag csekély, ám konceptuális szempontból olyan magas fokú hasonlóságot mutatnak, ami - figyelembe véve az árujegyzékek hasonlóságát is - magában hordozza az összetéveszthetőség veszélyét, beleértve ebbe az asszociáción alapuló összetéveszthetőséget is. Ezért a felszólalást alaposnak találva a védjegybejelentést elutasította.

Az elsőfokú bíróság, utalva a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 4. § (1) bekezdésének b) pontjára és (4) bekezdésére - a Hivataltól részben eltérő érveléssel - ugyancsak nem találta oltalomképesnek a bejelentett megjelölést.

A végzés indokolásában kiemelte, hogy a lajstromozni kért megjelölés két szóból áll, benne pozíciójánál fogva az első helyen álló „NORTH” kifejezés az összbenyomás szempontjából hangsúlyosabb, mint az „ICE” elem. Megjegyezte, hogy a magyar nyelv szabályai szerint is dominánsnak általában az első szóelem tekinthető. Erre is figyelemmel a megjelölést összehasonlítva az anterior védjegyekkel alig tűnik fel olyan írásképi vagy fonetikai hasonlóság, amely formális alapú összetéveszthetőséget eredményezhetne. Ugyanis mindhárom esetben szembeutó a szavak/szóösszetételek hosszában mutatkozó eltérés, a „NORTH” elem pedig az „ICE” és „BERG” szavak egyikére sem hasonlít. Nincs számottevő hasonlóság a „NORTH” kifejezés, valamint a védjegyekben szereplő különböző szóelemek hangzása között sem. Azt a vizuális és fonetikai hasonlóságot pedig, amit az „ICE” szó azonossága okoz, mindhárom esetben kellően ellensúlyozza a „NORTH” kifejezés eltérő írásképe és hangzása, s önmagában nem eredményez összetéveszthetőséget az „ICE” szó jelentésbeli azonossága sem.

Az asszociáció útján való összetévesztés veszélyének kérdésében ugyanakkor egyetértett a hivatali állásponttal. Okfejtése szerint az ellentartott védjegyek rendre jéggel vagy ezzel kapcsolatos jelentéssel bírnak. A lajstromozni kért megjelölés sem mutat túl ezen a fogalmi körön, mert a „NORTH”, azaz észak/északi fogalom közvetlen gondolati kapcsolatban áll a „jég”, „jéghegy” szavakkal. Ugyanakkor ez a kifejezés még csak közvetett képzettársítással sem idézi fel a fogyasztók tudatában az árujegyzékben felsorolt ruházati és kiegészítő termékeket, ebből az következik, hogy a „NORTH ICE” szóösszetételt nem az áruhoz, hanem az ellenérdekű felet megillető árujelzőhöz kötik, vagyis az ellentartott védjegyekhez asszociálhatják és okkal feltételezhetik, hogy a megjelölés az ellenérdekű fél védjegycsaládjának egy újabb tagja. Ezért még, ha a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja szerinti formális alapú hasonlóság nem is áll fenn, a (4) bekezdés szerinti az asszociatív hasonlóság kizárja a megjelölést a védjegyoltalomból.

A döntéssel szemben a kérelmező élt fellebbezéssel, amiben elsődlegesen annak megváltoztatásával a megjelölés lajstromozásának elrendelését kérte, másodlagosan a hivatali határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

Az elsőfokú bírósággal egyetértve, a magyar nyelv sajátosságára is utalva az elől álló „NORTH” elem hangsúlyosságára, figyelemfelkeltő szerepére hivatkozott. Rámutatott ugyanakkor, hogy mind a Hivatal, mind az elsőfokú bíróság túlértékelte a magyar átlagfogyasztó nyelvtudását, aki az angol „NORTH” szó jelentésével valószínűleg nincs tisztában, így nem csatolja az észak és jég témakörhöz, hanem csak fonetikailag és vizuálisan veszi figyelembe, és nem talál hasonlóságot az „ICE”, „ICEBERG”, illetve az „ICE ICE ICEBERG” védjegyekkel. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság végzésében kimondta, hogy a „NORTH ICE” megjelölés

az ellentartott védjegyekkel sem vizuálisan, sem fonetikusan nem téveszthető össze, az első szó kellően ellensúlyozza a második szó hasonlóságát, és nem eredményez önmagában összetéveszthetőséget az „ICE” szó jelentésbeli azonossága sem. Továbbá az érintett áruk és a kifejezés jelentéstartalma sem kapcsolódik, a szóösszetétel alapján a vásárló inkább téli ruházatra gondolhat, ami szintén csökkenti az ellentartott védjegyekre való asszociációt.

Az asszociáció körében előadta, hogy az csupán az egyik szempont az elbírálásnál, amely adott esetben az összetéveszthetőség mellett szólhat, azonban önmagában még nem elegendő annak megállapításához. Emellett azzal érvelt, hogy az ellenérdekű fél nem sajátíthatja ki az „ICE” szót, nem zárhatja ki annak a lehetőségét, hogy harmadik személy valamilyen megkülönböztető elemmel kiegészítve védjegyében használja azt. Ennek alátámasztására hivatkozott számos „ICE” elemet tartalmazó védjegyre. Mivel sem formai okokból nem áll fenn az összetéveszthetőség, sem asszociáció útján nem lehet eljutni a védjegyekkel való összetévesztéshez, ezért a megjelölés nincs kizárva az oltalomból.

Az ellenérdekű fél fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel. Előadta, miszerint lényegtelen, hogy a támadott megjelölésben elől, hangsúlyos helyen van a „NORTH” szó, mivel semmilyen szokatlan jeleget vagy többlettartalmat nem ad a mögötte álló „ICE” szóhoz, nem teszi azt megkülönböztethetővé, egyedivé. A „NORTH” elem kapcsán hozzáfűzte, hogy olyannyira nemzetközi alapszónak tekinthető, hogy azt az angolul nem beszélő átlagfogyasztó is bizonyosan ismeri, de ugyanilyen alapszó az „ICE” is, ezért a szavakat összekapcsolva is megérti a magyar vásárló. Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú végzés, hogy a védjegybejelentés még csak közvetett képzettársítással sem idézi fel a fogyasztók tudatában az árujegyzékben szereplő ruházati termékeket.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállónak helyezkedett arra az álláspontra, hogy a megjelölés nem részesíthető védjegyoltalomban, indokaival azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet, az alábbiakban foglaltak szerint.

A Vt. 4. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. A (4) bekezdés szerint e törvény alkalmazásában az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a támadott „NORTH ICE” megjelölést egyéb jellegzetesség vagy azonosításra alkalmas elem hiányában egységesen kell kezelni, tehát azonosan dominánsnak kell tekinteni benne mindkét szót. Ezt

különösen az indokolja, hogy mindkét kifejezés csupán egy szótagból áll, így a megjelölés még együttesen kimondva is rövidnek tekinthető, azaz amennyiben az ellenérdekű fél védjegyei nem gátolnák az oltalmat, úgy a fogyasztók számára megfelelően szolgálhatna a termékek nevéként. Nem vitásan a megjelölés tartalmazza az „ICE” szót, ami mindhárom anterior védjegynek meghatározó, egyben az ... védjegynek az egyetlen eleme. Azt kellett vizsgálni, hogy önmagában a „NORTH” szó elegendő-e ahhoz, hogy a megjelöléssel találkozva a vásárló biztonsággal el tudja határolni azt az ellenérdekű fél árujelzőitől. A szavak azonosan meghatározó szerepe miatt még, ha értékelnénk is a magyar nyelvre jellemző hangsúlyozási szabályt, miszerint a hangsúly az első szótagra esik, ennek az adott esetben nincs relevanciája. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a jelzett hangsúlyozási szabályt egy olyan kifejezés esetében, ami csak angol szavakból áll az ésszerű logikával ellentétben álló lenne irányadónak tekinteni. Ezért a hangsúlyszabállyal alaptalanul érvelt a fellebbezés.

A „NORTH” szó megkülönböztető erejével kapcsolatos fellebbezési érvelés nem volt osztható. Kétségtelen, hogy a magyar átlagfogyasztók többsége nem jártas az idegen és így az angol nyelvben sem, azonban helytállónak fogadható el az ellenérdekű fél azon hivatkozása, hogy a megjelölést alkotó szavak, amelyek egyébként számos más nyelvvel is nagy hasonlóságot mutatnak, olyan gyakoriak a mindennapi életben, hogy nemzetközi alapszónak lehet őket minősíteni. A „NORTH”, azaz észak, északi szóval utazás során külföldön és a közlekedési táblák esetében belföldön is gyakorta lehet találkozni, az „ICE”, vagyis jég vagy fagyalt szó pedig még általánosabban elterjedt. Ennek folytán az angol szavak egyébként egymást erősítő jelentése az átlagfogyasztó előtt is ismert és együtt sem hordoznak meglepő, figyelemfelkeltő tartalmat és nyelvi leleményként sem értékelhetők. Ebből következően a „NORTH” szó nem biztosítja a megjelölésnek a védjegyekről való elhatárolhatóságát. Megállapítható tehát, hogy írásképileg és a kiejtést tekintve is a legnagyobb hasonlatosság a megjelölés, illetve az „ICE” védjegy között fedezhető fel, mert az utóbbi egyetlen szavát a védjegybejelentés teljes egészében tartalmazza, a másik eleme pedig nem teszi kellő mértékben elkülöníthetővé tőle. A másik két ellentartott védjegyben szintén szerepel az „ICE” szóelem más elemekkel együtt, tehát szintén összetételben, mint ahogy a megjelölés is két szóból áll. Nem vitásan ezen védjegyek és a bejelentés között vizuálisan és fonetikailag kisebb fokú a hasonlóság, de e körben az összetévesztés reális veszélyét mindenképpen növeli az a körülmény, hogy az ellenérdekű fél azonos elv szerint felépített több védjegyet lajstromoztatott és a támadott megjelölés természetes módon beilleszthető ezek közé.

A legnagyobb fokú hasonlóság konceptuális téren mutatkozik az árujelzők között, mert jelentésük minden esetben a téllal, jéggel, hideggel hozható kapcsolatba bármelyik szóösszetételt vesszük is alapul, és ez tartalmilag szabad átjárást eredményez köztük. Ezért az érintett árujegyzékek nagyfokú hasonlósága miatt a megjelölést látva a fogyasztó arra a téves feltevésre juthat, hogy az ellenérdekű fél ruhatermékeivel, kiegészítőivel van dolga, vagy legalábbis olyan árukról van szó, ami valamilyen módon köthető a védjegyjogosulthoz. Ez pedig magában hordozza

az összetéveszthetőséget, tehát a Vt. 4. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti viszonylagos lajstromozási akadályt. Arra ugyanakkor helyesen mutatott rá a kérelmező, hogy önmagában az asszociációs kapcsolat lehetséges fennállása egyéb feltételek nélkül nem szolgálhat a védjegybejelentés elutasításának okául, de az adott esetben a fentiek szerint megállapítható volt az egyéb szempontok alapján is olyan fokú hasonlatosság, ami az azt fokozó asszociáció folytán megalapozta az oltalom megadásának megtagadását. Az „ICE” elemet is tartalmazó egyéb védjegyekre történt hivatkozás a jelen ügyben azért nem foghatott helyt, mert a védjegyjogi gyakorlatban az analógia nem jut szerephez.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság sem az elsőfokú döntés megváltoztatására, sem a hatályon kívül helyezésére nem látott okot, ezért a Vt. 79. §-án és a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazott Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését eltérő indokolással helybenhagyta.

A fellebbezés eredménytelennek bizonyult, így a kérelmező köteles megfizetni az ellenérdekű félnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a jogi képviselője ügyvédi munka díját foglalja magában. Ennek meghatározásánál a másodfokú bíróság a 32/2033. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-át alkalmazta. Az ellenérdekű fél számlát és időkimutatást csatolt arról, hogy a fellebbezési eljárással összesen 463 742 forint költsége merült fel. Ezt azonban a másodfokú bíróság mérsékelte az elvégzett munkával és a pertárgyértékkel arányban álló összegre.

Budapest, 2012. február 28.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző

